ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Αὐγούστου 1924 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 199

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 3211. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 3030. τῆς 24 Αὐγούστου 1922, ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν ἐξομοιώσεως πρὸς Ἑλληνικὰ διὰ τὴν καταβολὴν φαρικῶν τελῶν πλοίων ἀνηκόντων εἰς Κράτη μεθ' ὧν δὲν ὑπάρχει τοιαύτη σύμβασις..... 1

Νόμος 3213. Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ χρησιμοποιήσεως τοῦ κτήματος Ταπίου..... 2

Διατάγματα

Περὶ καταργήσεως ὁμάδος πλοίων Γυμναστῶν..... 3

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 3030 τῆς 24 Αὐγούστου 1922, ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν ἐξομοιώσεως πρὸς Ἑλληνικὰ διὰ τὴν καταβολὴν φαρικῶν τελῶν πλοίων ἀνηκόντων εἰς Κράτη μεθ' ὧν δὲν ὑπάρχει τοιαύτη σύμβασις.

Νόμος 3211

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 3030 καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«4. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξομοίωσις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πέραν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1925.»

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1924.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Αὐγούστου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Γ. Μάρης

Τεθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Αὐγούστου 1924.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Α. Μιχαλακόπουλος

(2)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ χρησιμοποιήσεως τοῦ κτήματος Ταπίου.

Νόμος 3213

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Α'. Ἀπαλλοτρίωσις

Ἄρθρον 1.

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1924 ψηφίσματος τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως περὶ ἐκπτώσεως τῆς Δυναστείας καὶ ἀνακηρύξεως τῆς Δημοκρατίας ἀπαλλοτριοῦται ἀναγκαστικῶς τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Δεκέλεια» (Ταπί) καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς κείμενον κτῆμα τοῦ τέως Βασιλέως μὲ τὰ ἐν τοῖς τίτλοις καὶ τῷ σχεδιαγράμματι τῆς Στρατιωτικῆς Χαρτογραφικῆς Ὑπηρεσίας, τῷ συνταχθέντι κατὰ τὸ ἔτος 1920 ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Χρήστου Λιώτη, περιγραφόμενα ὅρια καὶ ἔκτασιν ἐξαιρέσει τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μπάφι» τμήματος, ὅπερ, δυνάμει τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ψηφίσματος ἄρθρ. 3 ἐδάφ. 2 περιῆλθεν αὐτοδικαίως ἄνευ ἀποζημιώσεως εἰς τὸ Δημόσιον.

Τὸ ὡς ἄνω ἀκίνητον ἀπαλλοτριοῦται ἀναγκαστικῶς μεθ' ὅλων τῶν ἐν αὐτῷ ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν ἐγκαταστάσεων, προσαρτημάτων, παρακολουθημάτων καὶ παραρτημάτων ἀκινήτων ἢ κινητῶν, ζώων, ἐργαλείων, ἀμαξῶν κλπ., περιέρχονται δὲ πάντα ταῦτα ἀπὸ 25 Μαρίου 1924 εἰς ἣν νομικὴν καὶ πραγματικὴν κατάστασιν εὑρίσκοντο τότε, πλὴν τῶν τυχὸν βαρῶν, εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα, νομὴν καὶ κατοχὴν τοῦ Δημοσίου μεθ' ὅλων τῶν συναφῶν δικαιωμάτων καὶ ἀγωγῶν προσωπικῶν ἢ ἐμπραγμάτων.

Τῆς ὡς ἄνω ἀπαλλοτριώσεως ἐξαιροῦνται τὰ κινητὰ οἰκογενειακὰ κειμήλια.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀπαλλοτρίωσις τοῦ κτήματος μεταγράφεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν μεταγραφῶν, ἐκδιδομένων πρὸς τοῦτο εἰδικῶν δι' ἕκαστον αὐτοῦ κτῆμα ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσαι αἱ πρὸς τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἀκίνητα καὶ κινητὰ σχέσιν ἔχουσαι δικαιοπραξίαι περὶ ἀπαλλοτριώσεως, διαθέσεως ἢ οἱασδήποτε παραχωρήσεως ἢ ἐκμεταλλεύσεως ὅλου ἢ μέρους αὐτῶν αἱ γενόμεναι μετὰ τὴν 25 Μαρτίου 1924 εἶνε ἄκυροι καὶ λογίζονται ὡς μὴ ὑφιστάμεναι.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ δικαιοπραξίας γενομένας πρὸ τῆς 25 Μαρτίου, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ἀποδεικνύονται δι' ἐγγράφου φέροντος βεβαίαν χρονολογίαν.

Ἄρθρον 4.

Ὁ προσδιορισμὸς καὶ ἡ καταβολὴ ἀποζημιώσεως τοῦ ἀπαλλοτριουμένου ἀκινήτου ἐνεργηθήσεται μετὰ τὴν κατάληψιν καὶ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 μεταγραφὴν αὐτοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσίου, τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος ἄρθρου θεωρουμένης συντακτικῆς.

Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ συνιδιοκτῆται τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 κτήματος, οἱ βουλόμενοι νὰ τύχωσιν ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἀναγκαστικὴν κατὰ τὸν παρόντα ἀπαλλοτρίωσιν, ἔτι δὲ οἱ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ ἐγγεγραμμένοι ἢ κατασχόντες καὶ ἐν γένει οἱ ἔχοντες οἱονδήποτε ἐμπράγματον ἢ προσωπικὸν δικαίωμα συναφὲς πρὸς τὸ κτῆμα τοῦτο ἀξιοῦν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν πρὸς μεταγραφὴν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωρ-

γίας εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως νὰ κοινοποιήσωσι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος δήλωσιν περὶ τούτου πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, τεκμαιρομένης ἄλλως μετὰ τὴν πάροδον τοῦ τριμήνου τούτου τῆς παραιτήσεως των ἀπὸ πάσης ἀξιώσεως ἀποζημιώσεως καὶ ἀποκλειομένου παντὸς οἱουδήποτε ἐν τῷ μέλλοντι δικαιώματος αὐτῶν. Οἱ οὕτω δηλοῦντες ὑποχρεοῦνται νὰ διορίζωσι διὰ τῆς αὐτῆς δηλώσεως ἕνα ἐν Ἀθήναις κατοικοῦντα δικηγόρον ὡς πληρεξούσιον αὐτῶν καὶ ἀντίκλητον πρὸς ὃν γενήσονται ἅπασαι αἱ κοινοποιήσεις. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ὑποχρεοῦται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τριμήνου νὰ συστήσῃ τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ νομικοῦ Συμβούλου καὶ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ δύο ἄλλων ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἐν γένει καθορισμὸν τῶν δικαιωμάτων τῶν δηλωσάντων.

Ἡ χορηγηθησομένη ἀποζημίωσις εἰς τοὺς κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια δηλώσαντας δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἢ ἡ χορηγηθησομένη ἀποζημίωσις διὰ τὴν στέρησιν ἄλλου οἱουδήποτε δικαιώματος ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου διὰ τοῦ παρόντος προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς στοιχείου ἐκτιμήσεως.

Ἐπ' οὐδενὶ ὅμως λόγῳ δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀποζημιώσεως ἡ τυχὸν ἐπελθοῦσα ἕνεκα τῆς συνδρομῆς ἀσυνήθων περιστάσεων παροδικὴ ὑπερτίμησις ἢ ὑποτίμησις τῶν ἀκινήτων ἢ τῶν συναπολλοτριουμένων αὐτῷ κινητῶν. Εἰς τὸν κανόνα τοῦτον περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐκ τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἢ καὶ τῆς ἀνατιμήσεως τοῦ συναλλάγματος προελθοῦσα παροδικὴ ὑπερτίμησις, ὁριζομένης τῆς ἀποζημιώσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προπολεμικῆς τῶν ἀκινήτων καὶ κινητῶν ἀξίας, μετὰ προσαυξήσεως δυναμένης νὰ ἀνέλθῃ μέχρι 50 ο)ο.

Προπολεμικὴ ἀξία ἐννοεῖται ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν τῆς μέχρι τέλους 1914 πενταετίας.

Διὰ τὰ συναπαλλοτριούμενα κατὰ τὰ ἀνωτέρω κινητὰ ἐφ' ὅσον ταῦτα ἀποδεδειγμένως ἐκτήθησαν μετὰ τὸ ἔτος 1914, ἡ ἀποζημίωσις ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐκτήθησαν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ὡς ἐκ τῆς χρήσεως, φθορᾶς κλπ. ἐπελθούσης ἕκτοτε μειώσεως τῆς ἀξίας των.

Ἐὰν οἱοσδήποτε ἐκ τῶν δηλωσάντων δὲν ἀποδεχθῇ τὴν ἀπόφασιν τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς κοινοποιουμένην αὐτοῖς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου τούτου ὁριζόμενα, δύναται δι' αἰτήσεώς του νὰ προσφύγῃ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως εἰς τὸν ἁρμόδιον πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας ἔνθα κεῖται τὸ κτῆμα, ὁπότε διὰ τὸ κτῆμά του ἄρχεται ἡ ἀνάλογος ἐφαρμογὴ τῶν ἐν ἄρθρῳ 20 τοῦ καταργηθέντος νόμου 2052 διαλαμβανομένων.

Ἡ αὐτὴ διαδικασία λαμβάνει χώραν καὶ ἐν ἢ περιπτώσει ἐγερθῇ ἀμφισβήτησις μεταξὺ τῶν δηλωσάντων περὶ τοῦ εἰς ἀποζημίωσιν δικαιουμένου, ἀποφαινομένου καὶ τότε καὶ τοῦ Ἐφετείου μόνον ὡς πρὸς τὴν ἐπίλυσιν τῆς ἀμφισβητήσεως ταύτης.

Εὐθὺς ὡς καταστῇ τελεσίδικος ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου 2052 ἀπόφασις, ἢ ἐφ' ὅσον δὲν ἐγένετο προσφυγή τινος τῶν δηλωσάντων δικαιούχων κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, κατατίθενται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν τὰ ὑπὸ τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Ἐφετείου καθορισθέντα ποσά, τὰ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐδ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθέντα βάρη μετατρέπονται εἰς ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ καταθέματος.

Β') Ἐκμετάλλευσις.

Ἄρθρον 5.

Τὸ οὕτω ἀπαλλοτριούμενον κτῆμα θ' ἀποτελέσῃ ἰδίαν δασικὴν καὶ γεωργικὴν περιοχὴν μὲ σκοπόν·

1) Τὴν ὑποδειγματικὴν τεχνικὴν διαχείρισιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ δάσους καὶ τῶν γεωργικῶν ἐκτάσεων καὶ ἐγκαταστάσεων.

2) Τὴν χρησιμοποίησιν τῆς περιοχῆς διὰ τὴν πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῶν φοιτητῶν τῆς Ἀνωτέρας Δασολογικῆς καὶ Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ τὸν πειραματισμὸν τῶν καθηγητῶν αὐτῶν.

3) Τὴν διάδοσιν πρακτικῶν γεωργικῶν γνώσεων διὰ τῆς ἐφαρμογῆς εἰς τὴν περιοχὴν πρακτικοῦ γεωργικοῦ σχολείου.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς τοῦτο τὸ ὅλον κτῆμα διαιρεῖται εἰς δύο Διευθύνσεις, τὴν Διεύθυνσιν τῆς δασικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ τὴν Διεύθυνσιν τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Εἰς τὴν δευτέραν ὑπάγονται αἱ γεωργικαὶ καὶ δενδροκομικαὶ ἐκτάσεις μετὰ τῶν ἀντιστοίχων ἐγκαταστάσεων καὶ ἀναλόγων οἰκημάτων. Ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ἐκτάσεις, τὰ οἰκήματα, τυχὸν τρίται ἐκμεταλλεύσεις καὶ τὰ γενικῆς φύσεως ἀντικείμενα ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως τῆς δασικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως εἶνε καὶ Διευθυντὴς τοῦ κατὰ τὸν νόμον 2203 ἱδρυθησομένου κατωτέρου γεωργικοῦ σχολείου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας θὰ καθορίσῃ δι' ἀποφάσεώς του τὰς γεωργικὰς ἐκτάσεις καὶ τὰς ἐγκαταστάσεις καὶ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ γεωργικοῦ σχολείου οἰκήματα, κατόπιν γνωμοδοτήσεως ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ κατωτέρου γεωργικοῦ σχολείου, τοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτέρας Δασολογικῆς σχολῆς.

Ἄρθρον 7.

Διευθυνταὶ τῆς δασικῆς καὶ γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως διορίζονται δημόσιοι ὑπάλληλοι, τοὐλάχιστον δασάρχης τῆς δασικῆς καὶ νομογεωπόνος τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Τὸ ἀπαραίτητον εἰδικὸν προσωπικὸν ἀποσπᾶται ἢ τοποθετεῖται ἐκ τῆς δασικῆς ἢ γεωργικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ὑπόλοιπον προσωπικὸν (ἔμμισθον ἢ ἐπὶ ἡμερομισθίῳ) προσλαμβάνεται διὰ μὲν τὴν γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν παρὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς, διὰ δὲ τὴν δασικὴν παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς δασικῆς ἐκμεταλλεύσεως, προτιμωμένων τῶν ἤδη ἐμμίσθως ἢ ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ὑπηρετούντων ἢ ἐργαζομένων, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν τῶν Διευθυντῶν οὗτοι θεωροῦνται καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπαραίτητοι καὶ χρήσιμοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κτήματος.

Οἱ προσληφθησόμενοι νέοι καθὼς καὶ οἱ διατηρηθησόμενοι παλαιοὶ ἔμμισθοι ὑπάλληλοι θεωρηθήσονται ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται, καταταττόμενοι εἰς ἀντίστοιχον βαθμὸν δημοσίας ὑπηρεσίας παρὰ τοῦ κατωτέρω μνημονευομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου. Ὁ χρόνος τῆς παρὰ τῷ πρώην ἰδιοκτήτῃ ὑπηρεσίας θεωρεῖται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἐμμίσθων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἤθελον κριθῇ ὡς μὴ ἀπαραίτητοι θὰ λάβωσιν ἐκ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου κατ' ἀποκοπὴν ἀποζημίωσιν ἀνάλογον πρὸς τὰ ἐν τῷ κτήματι ἔτη ὑπηρεσίας κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ρηθέντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ὑπηρεσία αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὰ εἴκοσιν ἔτη. Εἰς τοὺς ἔχοντας ὅμως ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν εἴκοσιν ἐτῶν χορηγεῖται, ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου σύνταξις ἀνάλογος πρὸς τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὸν τελευταῖον μισθόν, ὃν ἐλάμβανον παρὰ τοῦ πρώην ἰδιοκτήτου.

Ἄρθρον 9.

Μετάθεσις ὑπαλλήλου ἐκ Ταμείου δὲν ἐπιτρέπεται ἄνευ προτάσεως τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως καὶ συμφώνου γνώμης τοῦ συμβουλίου τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου. Διὰ τοὺς διευθυντὰς ἀπαιτεῖται σύμφωνος ἡ γνώμη τοῦ συμβουλίου τοῦ Ταμείου μόνον.

Ἄρθρον 10.

Διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ φρούρησιν τοῦ κτήματος καὶ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τήρησιν τῶν σχετικῶν κανονισμῶν τὸ πρόσωπικὸν τοῦ κτήματος ἐνισχύεται δι' ἀναλόγου ἀστυνομικῆς δυνάμεως ἐκ χωροφυλάκων καὶ ὑπαξιωματικῶν μὲ προϊστάμενον ἐνωμοτάρχην ἢ ἀνθυπασπιστήν, τελούσης ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλειαν καὶ φρούρησιν τοῦ κτήματος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς δασικῆς Διευθύνσεως.

Ἄρθρον 11.

Εἰδικὸν διαχειριστικὸν σχέδιον καὶ πρόγραμμα ἐκμεταλλεύσεως τῆς δασικῆς ἐκτάσεως διὰ μίαν δεκαετίαν τὸ πολὺ θέλει ἀμέσως συνταχθῆ παρὰ τοῦ τεχνικοῦ τμήματος τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καθ' ὑπόδειξιν Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν δασῶν, τοῦ τμηματάρχου τοῦ τεχνικοῦ τμήματος τῆς Διευθύνσεως Δασῶν, ἑνὸς ἰδιώτου δασολόγου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτέρας Δασολογικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς δασικῆς ἐκμεταλλεύσεως, μὲ τὸν σκοπὸν τῆς ὑποδειγματικῆς τεχνικῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἀναγκῶν τῆς Σχολῆς.

Ὡς παράρτημα τοῦ εἰδικοῦ τούτου σχεδίου θέλει συνταχθῆ καὶ ἴδιον τμοῦτον συντηρήσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ ἤδη ὑφισταμένου πάρκου καὶ τῶν ἐξωραϊστικῶν φυτειῶν τοῦ κτήματος ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν αἰσθηματικῶν ἀναγκῶν τοῦ κοινοῦ.

Τὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἐγκριθησομένου τοιούτου διαχειριστικοῦ σχεδίου θέλει παρακολουθῆ ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιτροπή.

Ἄρθρον 12.

Εἰδικὸν σχέδιον ἐκμεταλλεύσεως τῶν γεωργικῶν ἐκτάσεων μὲ τὸν σκοπὸν τῆς ὑποδειγματικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἀναγκῶν τοῦ τε πρακτικοῦ γεωργικοῦ σχολείου καὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς διὰ τὴν πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῶν φοιτητῶν αὐτῆς θὰ συντάσσηται κατ' ἔτος παρ' Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτέρας γεωπονικῆς σχολῆς ὡς προέδρου, ἑνὸς τῶν ἐπὶ μισθῷ καθηγητῶν τῆς αὐτῆς σχολῆς, προτεινομένου ὑπὸ τοῦ διδακτικοῦ συμβουλίου, καὶ ἑνὸς ἰδιώτου γεωπόνου ἢ κτηματίου, προτεινομένου ὑπὸ τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου, διοριζομένων δὲ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἀνὰ διετίαν. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην μετέχει ὡς εἰσηγητὴς ἄνευ ψήφου καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ θὰ συντάττῃ καὶ τὸ λεπτομερὲς πρόγραμμα τῶν μαθημάτων καὶ ἀσκήσεων τῶν μαθητῶν δι' ἕκαστον σχολικὸν ἔτος, συμφώνως τῷ Β. Δ. τῆς 28 Αὐγούστου 1920 «περὶ τῶν γενικῶν πρακτικῶν γεωργικῶν σχολείων» καὶ θὰ παρακολουθῆ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος διδασκαλίας καὶ ἀσκήσεων, τῆς διαίτης τῶν μαθητῶν, ὡς καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ καταρτισθέντος σχεδίου ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κτήματος. Τὰ λοιπὰ καθήκοντα τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὁρισθήσονται διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 13.

Αἱ ἐκμεταλλεύσεις τοῦ κτήματος τοῦ γεωργ. σχολείου θὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ διὰ συστηματικὰς πρακτικὰς ἀσκήσεις τῶν φοιτητῶν τῆς Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς κατὰ πρόγραμμα ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ διδακτικοῦ τῆς σχολῆς ταύτης συμβουλίου. Ἓν τοὐλάχιστον τῶν οἰκημάτων τοῦ κτήματος προσδιοριζόμενον ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου διατίθεται μετὰ τῶν ἀπαραιτήτων χρειωδῶν διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παραμονὴν τῶν φοιτητῶν καὶ καθηγητῶν κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἀσκήσεων.

Ἄρθρον 14.

Αἱ ἀπολήψεις τῶν δασικῶν καὶ γεωργικῶν προϊόντων ἐνεργοῦνται εἴτε δι' αὐτεπιστασίας εἴτε δι' ἐργολαβίας, ἡ δ' ἐκποίησις τῶν ἀπολαμβανομένων προϊόντων διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας, μεριμνᾷ ἑκατέρας τῶν Διευθύνσεων διὰ τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν της προϊόντα.

Μικροεκποιήσεις προϊόντων δικαιοῦται ἑκάστη Διεύθυνσις νὰ ἐνεργῇ καὶ ἀπ' εὐθείας ἄνευ δημοπρασίας ἰδίᾳ δι' ἐπιτόπιον κατανάλωσιν.

Ἄρθρον 15.

Εἰδικὸς κανονισμὸς ἢ καὶ ὁδηγίαι θέλουσι συνταχθῆ παρὰ τῆς δασικῆς Διευθύνσεως σχετικῶς πρὸς τὴν τάξιν, καθαριότητα καὶ ἀσφάλειαν τοῦ κτήματος.

Ἑκάστη τῶν Διευθύνσεων τοῦ Ταμείου συντάττει ἐτησίως εἰδικὸν λεπτομερῆ προϋπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν ἐκμεταλλεύσεων τῆς ἁρμοδιότητός της, ὃν ὑποβάλλει εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον πρὸς ἔγκρισιν.

Ἄρθρον 16.

Ἡ διοίκησις καὶ ἐκμετάλλευσις τοῦ κτήματος ἐνεργεῖται βάσει καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἐγκεκριμένου προϋπολογισμοῦ.

Αἱ εἰσπράξεις καὶ αἱ πληρωμαὶ ἐνεργοῦνται παρὰ τοῦ λογιστοῦ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου, βάσει ἐντολῶν πρὸς εἴσπραξιν καὶ ἐνταλμάτων ἢ καταστάσεων πληρωμῶν, ἐκδιδομένων παρὰ τῶν ἁρμοδίων Διευθύνσεων.

Ἑκάστη Διεύθυνσις συντάσσει κατὰ μῆνα ἐνιαίαν διαχειριστικὴν κατάστασιν τῶν γενομένων ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἣν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν ὑποβάλλει εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον.

Ἄρθρον 17.

Βάσει τῶν παρὰ τῶν Διευθύνσεων τηρουμένων ταμτικῶν βιβλίων, συντάσσεται κατ' ἔτος παρ' ἑκάστης ἐν τῇ ἁρμοδιότητί της ὁ ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὁ ὁποῖος καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον.

Γ') Εἰδικὸν Ταμεῖον.

Ἄρθρον 18.

Διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ κανονικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ κτήματος καὶ λειτουργίαν τοῦ ἐν αὐτῷ Πρακτικοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἐνιαίαν διαχείρισιν τῶν κλάδων τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτοῦ συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις Εἰδικὸν Ταμεῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα Εἰδικὸν Ταμεῖον Τατοΐου, ὑπαγόμενον ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 19.

Πόροι τοῦ Ταμείου εἶνε:

1) Τὰ ἐκ τῆς δασικῆς, γεωργικῆς, κτηνοτροφικῆς ἢ καὶ οἱασδήποτε ἄλλης ἐκμεταλλεύσεως τῆς περιοχῆς Τατοΐου ἔσοδα.

τυχὸν διαθέσιμα πλεονάσματα.

2) Ἐτησία εἰσφορὰ τοῦ Δημοσίου, ἀναγραφομένη εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους καὶ κατατιθεμένη ἐντὸς τῆς α' τριμηνίας ἑκάστου λογιστικοῦ ἔτους εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου.

3) Ἄλλαι τυχὸν δωρεαὶ ἢ κληροδοτήματα ὑπὲρ τοῦ γεωργικοῦ σχολείου ἢ τοῦ κτήματος Τατοΐου.

4) Κληρονομία ἢ κληροδοσία καταληρθεῖσα εἰς τὸ Κράτος ἄνευ ὅρων ἢ διὰ παραπλήσιον σκοπόν, καθορισθησομένη διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 20.

Ἐκ τοῦ Ταμείου καταβάλλονται αἱ ἑξῆς δαπάναι:

1) Τὰ διὰ τὴν δασικὴν ἢ γεωργικὴν, ἢ οἱανδήποτε ἄλλην ἐκμετάλλευσιν, διαχείρισιν καὶ διοίκησιν ἐν γένει τοῦ κτήματος Τατοΐου ἀπαιτούμενα ἔξοδα.

2) Τὰ διὰ τὸ πρακτικὸν γεωργικὸν σχολεῖον ἀπαιτούμενα πρὸς ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ ἔξοδα.

3) Αἱ πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν ἀπαιτούμεναι δαπάναι δι' ὃν σκοπὸν προωρίσθησαν παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὰ τυχὸν διαθέσιμα πλεονάσματα.

Ἄρθρον 21.

Τὸ Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὡς προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δασῶν, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γεωργίας, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων κτημάτων καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἐκπροσωπεῖται παρὰ τοῦ Προέδρου.

Τὸν Πρόεδρον ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν καὶ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἀρχαιότερος ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἐκ τῶν μελῶν. Τὸ συμβούλιον τοῦτο εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν μελῶν.

Εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου χορηγεῖται ἐτησία ἀποζημίωσις δραχμῶν χιλίων βαρύνουσα τὸ Ταμεῖον.

Ἄρθρον 22.

Ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου καὶ ἡ μισθοδοσία αὐτῶν ὁρίζεται παρὰ τοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἐπίσης προσλαμβάνει ἢ ἀπολύει αὐτούς.

Ἄρθρον 23.

Αἱ εἰσπράξεις καὶ οἱ πόροι τοῦ Ταμείου κατατίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἡ ὁποία καταβάλλει ἐξ αὐτῶν τὰς δαπάνας καὶ τὰς τυχὸν αἰτηθησομένας παρὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τατοΐου πιστώσεις δυνάμει ἐνταλμάτων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑπογραφομένων παρὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καὶ τοῦ λογιστοῦ τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 24.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει τὴν ἐποπτείαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ Τατοΐου, ἐλέγχει τοὺς ὑποβαλλομένους αὐτῷ μηνιαίους λογαριασμούς, ἐγκρίνει ἢ τροποποιεῖ τοὺς προϋπολογισμούς, ἐλέγχει καὶ θεωρεῖ τοὺς ἀπολογισμούς, χορηγεῖ τὰς τυχὸν αἰτηθησομένας πιστώσεις εἰς τὰς Διευθύνσεις Τατοΐου, δέχεται τὰ τυχὸν πλεονάσματα τῆς διαχειρίσεώς των καὶ ἐν γένει διαχειρίζεται τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον.

Ἄρθρον 25.

Τὸ Συμβούλιον συντάττει κατ' ἔτος γενικὸν περιληπτικὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου βάσει τῶν ἀντιστοίχων λεπτομερῶν τοιούτων τῶν Διευθύνσεων καὶ τῶν εἰδικῶν κονδυλίων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου.

Ἀμφότεροι, ὅτε προϋπολογισμὸς καὶ ὁ ἀπολογισμός, μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δημοσιεύονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 26.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται, ἐφ' ὅσον ὑπάρξουν διαθέσιμα πλεονάσματα, νὰ διαθέτῃ ταῦτα διὰ τὴν σύστασιν καὶ ἐφοδιασμὸν ἐργαστηρίων ἐν τῇ Ἀνωτέρᾳ Γεωπονικῇ ἢ ἀνωτέρᾳ Δασολογικῇ σχολῇ.

Δ'. Ἐκτελεστικαὶ καὶ τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 27.

1. Οἱ ἐνοικιασταὶ ρητινοσυλλογῆς τοῦ δάσους Τατοΐου δικαιοῦνται νὰ ἐκπέσωσι καὶ παρακρατήσωσιν ἐκ τῶν ληγουσῶν δόσεων μισθώματος τὸ ποσὸν τοῦ ὑπ' αὐτῶν καταβληθέντος καὶ μέχρι τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως καταβληθησομένου φόρου, τῆς πληρωμῆς τοῦ ὁποίου ἀπηλλάσσοντο δυνάμει τῆς καταργηθείσης φορολογικῆς ἀτελείας τῆς ἐκπεσούσης Δυναστείας.

2. Διὰ Διαταγμάτων κανονισθήσονται τὰ τῶν καθηκόντων τοῦ προσωπικοῦ, τὰ τῆς ἀπαρτίας, καθηκόντων κλπ. τῆς Ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ γεωργικοῦ σχολείου καὶ τῆς δασικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ταμείου, τὰ τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν, ὡς καὶ ὅπασα διάταξις ἀπαιτουμένη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων περὶ ἀπαλλοτριώσεως καὶ λοιπῶν ἄρθρων τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Αὐγούστου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Α. Μυλωνᾶς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Αὐγούστου 1924.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Α. Μυλωνᾶς

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ καταργήσεως ὁμάδος πλοίων Γυμνασίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Κατόπιν τῆς συστάσεως τῆς Μοίρας τῶν Γυμνασίων καὶ ἐνεργείται ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1924 Διατάγματος συσταθεῖσα ὁμὰς πλοίων Γυμνασίων, περιοριζομένου τοῦ διοικητοῦ ταύτης εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ κυβερνήτου τοῦ θωρηκτοῦ «Γ. Ἀβέρωφ».

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Θ. Σοφούλης.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.